

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: F. Florindo Gijón és Z. Kupčová meghatalmazottak), az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: T. van Rijn és G. Berscheid meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-138/03. sz., É.R. és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 2006. december 13-án hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság azt részben elfogadhatatlannak, illetve ezt meghaladóan megalapozatlannak minősítve elutasította a fellebbezők keresetét, amelynek tárgyát az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése alapján a fellebbezőket amiatt ért állítólagos károk megtérítésére irányuló kérelem képezte, hogy megfertőződtek, majd elhaláloztak a családtagjaik, akik a Creutzfeldt Jakob kór új változatában szenvedtek, ami összefüggésben van a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalmának európai megjelenésével és elterjedésével, amiért a Tanács és a Bizottság felelős – A Közösségek szerződésen kívüli felelősége megállapításának feltételei

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az É. R-t, O. O-t, J. R-t, A. R-t, B. P. R-t, T. D-t, J. D-t, D. D-t, V. D-t, D. E-t, É. E-t, C. R-t, H. R-t, M. S. R-t, I. R-t, B. R-t, M. R-t és C. S-t kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 129., 2007.6.9.

A Hof van beroep te Brussel (Belgium) által 2007. szeptember 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Belgische Staat kontra KBC-Bank NV

(C-439/07. sz. ügy)

(2007/C 315/44)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van beroep te Brussel

Az alapeljárás felei

Felperes: Belgische Staat

Alperes: KBC-Bank NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelvet (¹), mégpedig különösen ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdését, hogy az nem ad lehetőséget arra, hogy a tagállam az ott honos társaságnak egy másik tagállambeli leányvállalat által – nem e leányvállalat felszámolása okán – kifizetett osztalékot úgy állapítsa meg, hogy a kifizetett osztalékot először az adóalapba vonja, hogy azután annak 95 %-át az adóalapból levonja, e levonást azonban az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban (bizonyos, törvényben meghatározott részösszegek levonását követően) elért nyereségre korlátozza (WIB 205. cikk 2. § összefüggésben a KB/WIB 77. cikkével), mivel a kifizetett osztalékok levonásának ilyen korlátozása azzal a következménnyel jár, hogy az anyavállalatnak a kifizetett osztalék után egy későbbi adózási időszakban kell adóznia, ha nem volt vagy nem elégséges adóköteles nyeresége volt abban az adózási időszakban, amikor az osztalékot kapta, de legalábbis az adózási időszakban keletkezett veszteségeket a 4. cikk (1) bekezdésének első franciabekezdése alapján – a hivatkozott irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben – olyan osztalékok egyenlítik ki, amelyeknek 95 %-ban mentesnek kellene lenniük az adó alól, és ezért e veszteségek az anyavállalat által kapott osztalékok erejéig nem vihetők át egy későbbi adózási időszakra?
2. Ha a 90/435/EGK irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a belga szabályozás a belga anyavállalat által az EU-ban honos leányvállalattól kapott osztalékok vonatkozásában az irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdésével összeegyeztethetetlen, akkor az irányelv e rendelkezése kizárja-e a belga anyavállalat által a belga leányvállalattól kapott osztalékokra vonatkozó belga előírás alkalmazását is, ha – mint a jelen esetben – a belga törvényhozó az irányelv belga jogrendszerbe történő átültetése során úgy határozott, hogy a tisztán belső jogi tényállásokat az irányelv által szabályozott tényállásokkal egyező módon kezeli, és a belga jogot ezért a belső jogi tényállások tekintetében is az irányelvhez igazította?
3. Ha a 90/435/EGK irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a belga szabályozás a belga anyavállalat által az EU-ban honos leányvállalattól kapott osztalékok vonatkozásában az irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdésével összeegyeztethetetlen, a Bíróság C-28/95. sz. Leur-Bloem-ügyben 1997. július 17-én hozott ítéletét a Belgiumban honos leányvállalat osztalékfizetésére kiterjesztve, ellentétes-e az EK-Szerződés 56. cikkének (1) bekezdésével, hogy a kérdéses szabályozást Belgium továbbra is változatlanul alkalmazza a harmadik országban honos leányvállalat által kifizetett osztalékokra, mivel ezáltal ezen osztalékokat a belöldi és az európai uniós osztalékoknál hátrányosabban kezeli?

4. Az EK-Szerződés 43. cikkével ellentétes-e az a tagállami törvényi szabályozás, amely a társaságiadó-megállapítás során a társaság által valamely adózási időszakban egy másik tagállambeli leányvállalatától kapott osztalékok adómentességét az előbbi tagállamban az osztalékfizetés időpontja szerinti adózási időszakban (bizonyos, törvényben meghatározott részösszegek levonását követően) elért nyereségre korlátozza, miközben az osztalékfizetés teljes adómentessége is lehetséges lenne, ha e társaság egy másik tagállamban telephelyet létesített volna?

(¹) HL L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.

A Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovákia) által 2007. október 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Karol Mihal kontra Daňový úrad Košice V

(C-456/07. sz. ügy)

(2007/C 315/45)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Az alapeljárás felei

Felperes: Karol Mihal

Alperes: Daňový úrad Košice V

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (a továbbiakban: a hatodik irányelv) 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdését lehet-e úgy értelmezni, hogy az kizárólag a jogi személy közintézményekre vonatkozik, és nem a természetes személy közintézményekre, tehát a jogi személy közintézmények nem minősülnek adóalanyoknak az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatóságként folytatnak, míg a természetes személy közintézmények igen?
- 2) Amennyiben valamely nemzeti jogi rendelkezés a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdése tekintetében korlátozza az adóalanyok nem minősülő (a HÉA alá nem tartozó) személyek körét, a hatodik irányelv 4. cikke

(5) bekezdése első albekezdésének rendelkezése közvetlenül alkalmazandónak minősül-e?

- 3) Az olyan természetes személy, mint a jelen ügyben a bírósági végrehajtó tevékenységét, aki közhatalmat gyakorol, és aki a nemzeti szabályozás értelmében hivatalos személynek minősül, lehet-e közintézmény által folytatott tevékenységnek minősíteni, tehát lehetséges-e, hogy e személy ne minősüljön adóalanyoknak az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatóságként folytat a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdése értelmében?

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2007. október 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Sandra Puffer kontra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

(C-460/07. sz. ügy)

(2007/C 315/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Sandra Puffer

Alperes: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A közösségi jogi alapjogokba (az egyenlőség közösségi jogi elvébe), ütközik-e a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) (a továbbiakban: hatodik irányelv), különösen annak 17. cikke, ha annak alapján az adóalanyok más EU-polgároknál körülbelül 5 %-kal kedvezőbben szerezhetnek lakáscélú magán-szükséglet kielégítését szolgáló (fogyasztás) lakóingatlanokon fennálló tulajdont, miközben ezen előny abszolút összege a lakóingatlan beszerzési és előállítási költségeinek összegével párhuzamosan korlátlanul emelkedik? Megvalósul-e ez az ütközés azáltal is, hogy az adóalanyok a magáncélú lakóingatlanukat vállalkozásuk céljára még csekély mértékben sem használó más adóalanyoknál körülbelül 5 %-kal kedvezőbben szerezhetnek lakáscélú magán-szükséglet kielégítését szolgáló és legalább csekély mértékben vállalkozás céljára használt lakóépületeken fennálló tulajdont?